19/11/2020

“Οι προφήτες είναι το στόμα του Θεού στον κόσμο”

/ Ενορίες

“Έχουμε ανάγκη του προφητικού λόγου. Και ο Θεός δεν έχει αφήσει την Εκκλησία του, ποτέ χωρίς προφήτη, όπως ήταν και οι σύγχρονοι άγιοι που είχαν το προφητικό χάρισμα”.

Ομιλία με θέμα «Λόγος περί του Προφήτου Οβδιού ή Αβδιού», πραγματοποίησε ο Αρχιμανδρίτης π. Ιάκωβος Κανάκης, Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Τετάρτη 11 Νοεμβρίου.

Η ομιλία, που δόθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…», πραγματοποιήθηκε χωρίς την συμμετοχή ακροατηρίου και μεταδόθηκε ζωντανά από το διαδίκτυο, μέσα από το κανάλι του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…» στο YouTube.

Παρακολουθήστε την ομιλία:

Η έννοια του προφήτη, σύμφωνα με τους ερμηνευτές, δεν σημαίνει απλώς ότι «προλέγει», αλλά ότι «λέγει αντί κάποιου άλλου», δηλαδή σαν να εκπροσωπεί κάποιον άλλον.

Οι προφήτες είναι το στόμα του Θεού στον κόσμο, τόνισε ο π. Ιάκωβος. Και ο Οβδιού είναι προφήτης και όχι ψευδοπροφήτης, γιατί τέτοιοι υπήρχαν πάντοτε, από την Παλαιά Διαθήκη, στα χρόνια της Καινής Διαθήκης, αλλά και στα χρόνια μας και οι οποίοι αλλοιώνουν το μήνυμα του Θεού, του Ευαγγελίου και της Εκκλησίας μας.

Ο προφήτης Οβδιού, που το όνομα του σημαίνει «δούλος του Γιαχβέ», δηλαδή δούλος του Θεού, είναι το ομώνυμο βιβλίο στον κανόνα της Παλαιάς Διαθήκης. Είναι το μικρότερο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης σε έκταση, αφού περιέχει μόνο ένα κεφάλαιο.

Και ο προφήτης σε αυτό, παρηγορεί τον λαό του Ισραήλ, ο οποίος έχει υποστεί την άλωση της Ιερουσαλήμ το 586 π.Χ.

Απευθύνεται σε δύο κατευθύνσεις ο προφήτης. Στο κείμενο του μιλάει πρώτα για τους Εδωμίτες ή Ιδουμαίους, οι οποίοι συνεργάστηκαν με τους Βαβυλωνίους, για να γίνει η άλωση της Ιερουσαλήμ. Από την άλλη, παρηγορεί τον λαό, όπως έπρεπε να κάνει στους συμπατριώτες του και δίνει προφητείες, για το τι θα συμβεί στο μέλλον. Ο Οβδιού λαμβάνει τα μηνύματα του Θεού, τα οποία οφείλει να τα πει και στους άλλους.

«Είναι πράγματι το στόμα του Θεού, εκφέρει τον λόγο του Θεού. Είδε σε όραση όλα όσα είπε, δηλαδή είχε μία θεοπτία, ήταν ένα βίωμα όπου ο Θεός του είπε τι πρέπει να ανακοινώσει στους ανθρώπους. Γι’ αυτό και οι προφήτες ξεκινούν με την φράση «τάδε λέγει Κύριος», αυτά είπε ο Θεός.

Και όραση δεν βλέπει ένας τυχαίος άνθρωπος, αλλά εκείνος που έχει την πνευματικότητα να δει, που έχει θεοκοινωνία.»

Στο βιβλίο του ο Οβδιού, μιλάει για μία τιμωρία, συνέχισε ο π. Ιάκωβος. Ο Θεός είναι δικαιοσύνη, αλλά τιμωρός δεν είναι ποτέ. Από την άλλη μεριά όμως, υπάρχουν κάποια πράγματα μέσα στην ιστορία, που δηλώνουν ότι ο Θεός επιτρέπει να γίνουν με βία. Το επιτρέπει αυτό, γιατί Εκείνος είναι ο Κύριος της ιστορίας.

Ο προφήτης μιλάει για κάτι πολύ σημαντικό, για την ημέρα του Κυρίου και για έναν τόπο Κυρίου, την Ιερουσαλήμ. Αλλά σύμφωνα με τους Πατέρες της Εκκλησίας, οι οποίοι ερμήνευσαν το βιβλίο, ο προφήτης μιλάει για τα έσχατα.

«Έτσι, αυτή η Ιερουσαλήμ δεν είναι μόνο η πόλη, αλλά η νέα Ιερουσαλήμ, η Εκκλησία. Που είναι η πρωτεύουσα της καρδιάς των ανθρώπων, ανεξαρτήτως έθνους. Είναι το κέντρο μιας άλλης βασιλείας αιώνιας, η οποία δεν έχει την έδρα και την βάση της επάνω στη γη.»

Ο προφήτης είδε και κατέγραψε αυτό που τον αξίωσε ο Θεός να δει και είχε ευθύνη να το μεταφέρει στον κόσμο. Και σε άλλο σημείο, μιλάει για τη δικαιοσύνη του Θεού, την οποία και τονίζει στο βιβλίο του.

Περιγράφει τον Θεό, να επιτηρεί τον άνθρωπο, ως προς την ηθική του. Τονίζει ότι ο Θεός, αντιμετωπίζει τον άνθρωπο, ανάλογα με την ηθική του συμπεριφορά. Είναι σαν να λέει με άλλα λόγια, ότι λειτουργούν οι λεγόμενοι πνευματικοί νόμοι σε αυτόν τον κόσμο.

Και μας λέει ότι ο Θεός είναι δίκαιος, παρατήρησε ο π. Ιάκωβος. Ο Θεός δεν κρίνει μόνο από τα εξωτερικά, αλλά βαθιά, την καρδιά του ανθρώπου. Περιγράφει λοιπόν τον Θεό, ο οποίος βλέπει και παρακολουθεί τον άνθρωπο.

Γι’ αυτό και προτρέπει ο προφήτης σε μια ηθική διδασκαλία. Να προσέχουν οι άνθρωποι πως ζουν, γιατί ο Θεός είναι παντού και βλέπει, έστω κι αν οι άνθρωποι αισθάνονται ότι δεν είναι κοντά. Και τους φανερώνει ότι υπάρχει η θεία δικαιοσύνη.

Δίνει και υπονοεί ένα κλειδί, που ισχύει σε όλους τους προφήτες. Η αλλαγή προς το καλύτερο, έρχεται όταν υπάρξει μετάνοια. Δεν θα αλλάξει τίποτα αν παραμείνουμε ως έχουμε, αλλά θα αλλάξουν πολλά αν αλλάξουμε εμείς.

Τα κείμενα της Παλαιάς Διαθήκης, όπως το κείμενο του προφήτη Οβδιού, είναι θεόπνευστα. Γι’ αυτό να μην ακούμε τις φωνές που απαξιώνουν το ιερό κείμενο της Παλαιάς Διαθήκης.

Και έκλεισε την ομιλία του:

«Έχουμε ανάγκη του προφητικού λόγου. Και ο Θεός δεν έχει αφήσει την Εκκλησία του, ποτέ χωρίς προφήτη, όπως ήταν και οι σύγχρονοι άγιοι που είχαν το προφητικό χάρισμα.

Προφήτης είναι αυτός που βλέπει την κοινωνία σαν ένα σώμα αρρωστημένο και με

το χάρισμα που έχει, βρίσκει την αρρώστια και επισημαίνει τι είναι αυτό που δεν γίνεται σωστά.»

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς